

Een geslepen diamant

'Warm, vriendelijk en sociaal,' zo werd Gert-Jan op maandag 24 augustus door velen herdacht. En dat waren ook zijn meest in het oog springende eigenschappen. Maar er waren ook nog andere kanten aan de geslepen diamant, van zijn veelzijdige persoonlijkheid.

Gert-Jan was ook streng. Hij stelde hoge eisen aan zichzelf en anderen. Toneelstukken bereidde hij grondig voor. Voor het stuk 'De man, de stad en het boek' las hij het boek dat de dove Fransman Pierre Desloges twee eeuwen geleden heeft geschreven. Hij worstelde zich door dit moeilijk leesbare boek heen, omdat hij wilde weten waarop zijn rol was gebaseerd.

Hij liet zich niet gemakkelijk complimenteren, omdat hij vrijwel nooit tevreden was met wat hij deed. Altijd had hij wel punten van kritiek op zijn tekeningen, zijn toneelspel, zijn vertalingen, zijn gedichten.

Hij bekeek - vaak als enige - nauwkeurig de notulen van vergaderingen en tekende in de kantlijn aan waarover hij een vraag wilde stellen of een opmerking wilde maken. Hij wilde op tijd beginnen, raakte geïrriteerd als er te veel werd gekletst of een van de anderen van het onderwerp af dwaalde.

Gert-Jan was ook heel bescheiden, te bescheiden misschien. Hij liep niet te koop met de kennis die hij had, over films en regisseurs, over literatuur en poëzie, over geschiedenis en andere culturen. Maar hij was altijd bereid om zijn kennis met anderen te delen.

Hij had moeite met conflicten en ging meningsverschillen dan ook zo veel mogelijk uit de weg. Dat had zijn goede kanten. Als anderen met elkaar overhoop lagen, koos hij geen partij. Daardoor maakte hij het voor beide partijen mogelijk om weer tot elkaar te komen. Hij was een bruggenbouwer. De schaduwkant was dat hij zijn mening vaak voor zich hield. Daardoor heeft hij te veel moeten slikken. Bovendien was zijn mening de moeite waard om gekend te worden.

We zeiden wel eens tegen hem: laat je eens lekker gaan! Speel eens een wilde rol met grootse gebaren. Of pak een schilderdoek van twee bij twee meter en klieder het vol met een dikke kwast! Dan glimlachte hij fijntjes, maar hij deed het niet. En gelijk had hij. Het paste niet bij hem.

We zullen zijn eigenschappen missen, omdat we ze niet meer in huis hebben. Handtheater is uit balans en het zal een tijd duren voordat we weer in evenwicht zijn.

We hopen dat Gert-Jan in de tussentijd een beetje op ons let.

Mieke Julien